

Predicting Marital Distress based on Emotional Schemas by Mediating Role of Communication Aggression in Couples

Tohid Khodaei Mamakani¹, Ali Zeinali^{2*}

1.MA in Clinical Psychology, Department of Psychology, Urmia Branch, Islamic Azad University, Urmia, Iran.

<https://orcid.org/0009-0009-3226-2121>

2.Associate professor, Department of Psychology, Khoy Branch, Islamic Azad University, Khoy, Iran.

<https://orcid.org/0000-0001-8062-964X>

Article Info

ABSTRACT

Article type:
Research Article

Article History:
Received:
February 20, 2024

Accepted:
March 18, 2024

Keywords:
Marital distress,
Emotional schemas,
Communication
aggression

Introduction: Marital distress is a significant family issue that can lead to divorce if unresolved. Studies suggest that couples experiencing distress exhibit ineffective communication patterns in expressing emotions and thoughts, resolving conflicts, and expressing emotions. Emotional schemas play a crucial role in marital interactions and can influence how couples communicate and resolve conflicts. Communicative aggression can exacerbate marital distress and create barriers to healthy emotional expression. This study aimed to predict marital distress based on emotional schemas with the mediation of communicative aggression in couples. **Method:** The research was correlational, involving couples from the first and second regions of Urmia city during the first quarter of 2022. Using Green's (1991) formula, a sample size of 186 was determined and selected through cluster random sampling method. To collect data, the Wiseman et al.'s Marital Distress (2009), Leahy's Emotional Schemas (2002), and Nelson and Carroll's Communication Aggression (2006) questionnaires were used. Data was analyzed using the structural equation method in AMOS. **Findings:** Results indicated that maladaptive emotional schemas have a significant positive correlation with marital distress and communicative aggression ($p < 0.01$), while adaptive emotional schemas have a significant negative correlation with these variables ($p < 0.01$). Maladaptive and adaptive emotional schemas predicted 58% and 69% of the variance in marital distress and communicative aggression, respectively. **Conclusion:** According to the results, marital distress can be predicted based on emotional schemas and with the mediation of communication aggression in young couples.

Cite this article:

Khodaei Mamakani, T., Zeinali, A. (2024). Predicting Marital Distress based on Emotional Schemas by Mediating Role of Communication Aggression in Couples. Journal of Islamic-Iranian Family studies .3(4), 33-54

Ali Zeinali

Corresponding
author

Address: Department of Psychology, Khoy Branch, Islamic Azad University, Khoy, Iran.

Email: zeinali@iaukhoy.ac.ir

Extended Abstract

Introduction: Marital distress is a significant family and social issue that, if unresolved, can lead to divorce. The process of distress typically follows distinct stages: minor disagreements that escalate, emotional or physical distancing by one partner, prolonged periods of silence or quarreling, and eventual exhaustion from these conflicts, potentially culminating in marital turmoil (Shimkowski, 2015).

Marital distress is a common occurrence, characterized by emotional disturbance, conflict, and other marital problems within a specific context, differing somewhat from the usual ups and downs of a relationship (Wisyaningrum, Epifani, & Ediati, 2021). While short-term marital distress is normal, individuals experiencing prolonged distress generally report dissatisfaction with their marriage. Distress can be felt by one or both partners and does not necessarily require both to feel distressed for marital unhappiness to occur (Oguntayo, Popoola, Opayemi, Faworaja, & Olaseni, 2020). Emotional schemas refer to how individuals perceive, interpret, evaluate, and respond to their own emotions and those of others (Leahy, 2019). These schemas are the core beliefs of individuals, cognitive frameworks used to give meaning to events in their environment (Gol, Aghamohammadian Shoar Baf, Sadeghat, & Rasouli, 2016). Communicative aggression is a form of aggression where individuals express their feelings and beliefs, defending their needs in a way that violates the rights of others (Il'ia & Gladchenko, 2019). Research highlights the importance of emotional schemas in understanding and addressing marital distress, making it crucial to examine the factors influencing them.

Studies have revealed a significant relationship between emotional schemas and marital distress. Women with marital distress have different emotional schemas compared to those without, particularly abandonment and mistrust schemas, which are good predictors of marital distress. This aligns with findings that link marital distress and negative emotions with abandonment schemas (Jafari Harandi, 2021). Communicative aggression, including physical aggression, hostility, and neuroticism, is associated with marital distress and emotional schemas, possibly playing a mediating role. Marital distress can significantly impact various aspects of family life, including the development of emotional schemas and the use of communicative aggression (Obeid & Hallit, 2018). Research by Izadmehr (2019) identified emotional schemas as factors related to marital boredom and distress. Couples often involved in self-blame, blaming others, and rumination experience more marital dissatisfaction, while those who can regulate and accept emotions and employ healthy strategies enjoy greater marital satisfaction (Avat Karim, Rabiei, Donyavi, & Nik Farjam, 2015). So far, researches about the role of spouse violence and relationship satisfaction in extramarital relationships; Relationship between communication aggression and marital distress; The role of family communication in marital adjustment has been confirmed separately, but in no research, the prediction of marital distress based on emotional schemas with the mediating role of communication aggression in young couples has not been discussed at the same time.

Therefore, according to the existing gap, the current research seeks to find the answer to the question whether marital distress can be predicted based on emotional schemas with the mediating role of communicative aggression in couples?

Methodology: This research was correlational. The statistical population of this study consisted of all young couples in the first and second regions of Urmia city in the first three months of 2022. The sample size was 186 people using Green's (1991) formula, which was selected through cluster random sampling method. To collect data, the Wiseman et al.'s Marital Distress (2009), Leahy's Emotional Schemas (2002), and Nelson and Carroll's Communication Aggression (2006) questionnaires were used. Data was analyzed using the structural equation method in AMOS.

Results and discussion

The descriptive findings of the research sample including the frequency and frequency percentage of gender and age of the subjects are presented. In Table 1, the frequency chart of the gender variable is presented.

Table 1: Gender variable frequency chart

variable	frequency	Frequency
gender	female	186
	male	186
	total	372
age	18-20	118
	20-30	254
	total	372

According to Table 1, 50% of the sample (186 people) are women and 50% (186 people) are men, also most of the sample people (254 people and 68.3%) are between 20 and 30 years old.

Table 2: Analysis of the Main Research Question

Variable	Direct Effect on Marital distress	Indirect Effect on Marital distress
Communicative Aggression	0.53	0.46 (through maladaptive Emotional Schemas)
Adaptive Emotional Schemas	-0.19	-0.12 (through Communicative Aggression)
maladaptive Emotional Schemas	0.27	-

This table illustrates the direct and indirect impacts of emotional schemas and communicative aggression on marital distress. The direct effects show the immediate impact of the variables on marital distress, while the indirect effects are calculated through mediating variables such as communicative aggression. This table effectively analyzes the main research question, which examines the impact of emotional schemas on marital distress. The results showed that the effect of emotional schemas on marital distress has a direct and significant effect. Communication aggression has a direct and significant positive effect on marital distress. The effect of maladaptive emotional schemas on communication aggression is positive, while the effect of adaptive emotional schemas on this variable is negative. The indirect effect of maladaptive emotional schemas on communication aggression is positive, while the indirect effect of adaptive emotional schemas on this variable is negative.

The study focused on the prediction of marital distress through the lens of emotional schemas and communicative aggression. Emotional schemas are deep-seated beliefs that shape how individuals perceive and react to their emotional experiences. The research found that maladaptive emotional schemas, which are rigid and negative, tend to increase marital distress as they lead to poor emotional regulation and negative interactions between partners. In contrast, adaptive emotional schemas, which are flexible and positive, help in reducing distress by fostering healthy emotional expression and understanding within the marital relationship. The effect of maladaptive emotional schemas on marital distress is positive and the effect of adaptive emotional schemas on this variable is negative. In other words, with the increase in the use of maladaptive emotional schemas, the amount of couples' distress increases, and with the increase in the amount of use of adaptive emotional schemas, the amount of couple's distress decreases. When couples can become well aware of their emotions, they will experience their marriage and life in a pleasant and satisfying way, and it is less likely that they will experience indifference or a sense of repetition in their life. This causes couples to perform properly and efficiently in their joint activities because they have a common understanding of each other and are able to understand their feelings and emotions. This causes couples to experience less communication aggression and experience less marital distress.

Furthermore, the study examined the role of communicative aggression—a form of negative communication involving behaviors like manipulation and verbal hostility—in exacerbating marital distress. It was observed that increased communicative aggression correlates with higher levels of distress among couples, suggesting that how partners communicate during conflicts is crucial to the health of their relationship. In summary, the research highlights the importance of emotional and communicative patterns in marriages. It suggests that interventions aimed at modifying maladaptive emotional schemas and reducing communicative aggression could be beneficial for couples. By promoting adaptive emotional schemas and fostering positive communication skills, couples may enhance their marital satisfaction and reduce the likelihood of distress. This aligns with the broader understanding in relationship psychology that emotional intelligence and communication are foundational to marital health and longevity.

Conclusion: According to the results, marital distress can be predicted based on emotional schemas by mediating role of communication aggression in couples. It is suggested that in the future research, the individual differences of the subjects, especially

the differences related to the socio-economic level, educational and social environment, and other variables that are effective on the mental state of couples, should be investigated and controlled. It is also suggested to investigate the consequences of marital distress in different levels of individual, family and social life in couples in future research. It should be said that the present research, like other researches, faced limitations. Among these limitations, it can be mentioned that the statistical population is limited to young couples of the 1st and 2nd districts of Urmia city in the first three months of 2022, so caution should be observed in generalizing the results to a larger sample. Another issue is the lack of gender discrimination, which may limit the generalization of the results to men and women separately. Inability to control individual and situational factors such as: personality traits, educational status, access to health, welfare and recreational facilities and momentary emotions are also among the other limitations of this research.

Acknowledgement

We would like to thank all the couples participating in this study.

Funding

This research is taken from the Master's Thesis of the first author "Tohid Khodaei" and has received no external financial support.

Ethics Approval and Consent to Participate

This article is extracted from the Master's Thesis of the first author in Urmia Branch, Islamic Azad University, Urmia, Iran and has the code of ethics IR.IAU.URMIA.REC.1401.148 from the Ethics Committee of Urmia Islamic Azad University.

Conflict of interests

The authors declare that there is no conflict of interest in this article.

پیش بینی آشفته‌گی زناشویی براساس طرحواره‌های هیجانی با نقش میانجی پرخاشگری ارتباطی در زوجین

توحید خدایی مکانی^۱، علی زینالی^{۲*}

۱. گروه روان شناسی، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران

<https://orcid.org/0009-0009-3226-2121>

۲. گروه روان شناسی، واحد خوی، دانشگاه آزاد اسلامی، خوی، ایران

<https://orcid.org/0000-0001-8062-964X>

چکیده

اطلاعات مقاله

مقدمه: یکی از معضلات روانی اجتماعی جوامع در حال حاضر، افزایش روز افزون طلاق و از هم پاشیدگی بنای خانواده است. بنابراین، پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین سبک های دل‌بستگی، طرحواره های هیجانی و نشخوار فکری با خودآزاری غیر خودکشی در زنان مطلقه صورت گرفت. **روش:** پژوهش حاضر با توجه به ماهیت موضوع و اهداف مورد نظر، از نوع تحقیقات توصیفی همبستگی است. جامعه پژوهش حاضر شامل زنان مطلقه دارای اندیشه یا تجربه اقدام به خودآزاری غیر خودکشی و مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهر تهران در سال ۱۴۰۲ بودند که از بین آنها به صورت نمونه‌گیری در دسترس ۳۰۰ نفر انتخاب شدند.

یافته‌ها: با استفاده از پرسش‌نامه های پرسش‌نامه نشخوار فکری نولن هوکسما و مارو، پرسش‌نامه خود آزاری (مازوخیسم)، پرسش‌نامه استاندارد طرحواره‌های هیجانی لیهی و پرسش‌نامه سبک دل‌بستگی بزرگسال کولینز و رید (۱۹۹۰) و تجزیه و تحلیل داده ها مشخص شد که بین سبک دل‌بستگی ایمن با خودآزاری غیر خودکشی در زنان مطلقه همبستگی منفی معناداری وجود دارد. بین سبک دل‌بستگی نایمن اضطرابی، نشخوار فکری، مکانیسم دفاعی روان آزرده و مکانیسم دفاعی رشدنا یافته با خودآزاری غیر خودکشی در زنان مطلقه همبستگی مثبت و معناداری وجود دارد و بین سبک دل‌بستگی نایمن اجتنابی با خودآزاری غیر خودکشی در زنان مطلقه همبستگی معناداری وجود ندارد. نتایج تحلیل رگرسیون نیز حاکی از آن بود که سبک دل‌بستگی ایمن ($\beta = -0.31$ و $p = 0.007$) می‌تواند به طور منفی و معنی داری خودآزاری غیر خودکشی را در زنان مطلقه پیش‌بینی کند؛ در حالی که سبک دل‌بستگی نایمن اضطرابی ($\beta = 0.46$ و $p = 0.022$)، نشخوار فکری ($\beta = 0.39$ و $p = 0.026$) و طرحواره های هیجانی ($\beta = 0.47$ و $p = 0.001$) می‌توانند به طور مثبت و معناداری خودآزاری غیر خودکشی را در زنان مطلقه پیش‌بینی کنند. **نتیجه‌گیری:** در نتیجه با توجه به مشکلات خانوادگی در جامعه و بالارفتن میزان طلاق، شناسایی عوامل تأثیرگذار و مرتبط با آن و برنامه‌ریزی آموزش‌های مبتنی بر این یافته‌ها می‌تواند در پیشگیری از افکار و اعمال خودآزاری غیر خودکشی مثر ممر واقع شود.

نوع مقاله:

مقاله پژوهشی

تاریخچه مقاله:

تاریخ دریافت:

۱ اسفند ۱۴۰۲

تاریخ پذیرش:

۲۸ اسفند ۱۴۰۲

واژه های کلیدی:

آشفته‌گی زناشویی،
طرحواره‌های
هیجانی، پرخاشگری
ارتباطی

خدایی مکانی، توحید، زینالی، علی. (۱۴۰۲). پیش‌بینی آشفته‌گی زناشویی براساس طرحواره‌های هیجانی با نقش

میانجی پرخاشگری ارتباطی در زوجین، فصلنامه مطالعات اسلامی ایرانی خانواده، ۳(۴). ۳۲-۵۴.

استناد:

علی زینالی

نویسنده مسئول:

نشانی: گروه روان‌شناسی دانشکده علوم انسانی، واحد خوی، دانشگاه آزاد اسلامی، خوی، ایران.

ایمیل: zainali@iaukhoy.ac.ir

مقدمه

یکی از مهمترین آسیب‌های خانوادگی و اجتماعی، بروز آشفتگی در روابط زناشویی است که اگر حل نشود، ممکن است به طلاق منجر شود. فرایند آشفتگی معمولاً مراحل مشخصی را طی می‌کند؛ این مراحل شامل اختلافات کوچک و تکرار شدن و تشدید آن‌ها، دوری یا کاهش علاقه یکی از زوجین نسبت به دیگری، دوره‌های طولانی قهر، و خستگی زوجین از این قهرها و درگیری‌ها می‌شود که در نهایت می‌تواند به آشفتگی زناشویی بینجامد (Shimkowski, 2015). آشفتگی زناشویی^۱، یک اتفاق رایج است که با آشفتگی عاطفی، تعارض و سایر مشکلات زناشویی در یک زمینه مشخص می‌شود که بروز آن تا حدودی با اوج و فرودهای معمول در یک رابطه متفاوت است (Wisyaningrum, Epifani, & Ediaty, 2021). در روابط زناشویی وجود آشفتگی زناشویی کوتاه مدت امر معمولی است اما افرادی که در ازدواج خود احساس آشفتگی طولانی را تجربه می‌کنند، به طور کلی از ازدواج خود ناراضی هستند. آشفتگی را ممکن است یک یا هر دو نفر در رابطه تجربه کنند و برای بروز ناراحتی زناشویی در رابطه ضروری نیست که هر دو نفر آشفتگی را تجربه کنند (Oguntayo, Popoola, Opayemi, Faworaja, & Olaseni, 2020). طرحواره‌های هیجانی^۲، به معنای نحوه درک، تفسیر، ارزیابی و پاسخ‌گویی افراد به احساسات خود و دیگران است (Leahy, 2019). طرحواره‌ها هسته اصلی باورهای افراد محسوب می‌شوند. درواقع طرحواره‌ها قالب‌های فکری هستند که افراد براساس آن‌ها به تعبیر و تفسیر رویدادهای موجود در محیط اطرافشان می‌پردازند و به آن‌ها بار معنایی می‌دهند (Gol, Aghamohammadian, Shoar Baf, Sadeghat, & Rasouli, 2016). همچنین منظور از پرخاشگری ارتباطی^۳، نوعی پرخاشگری است که در آن افراد احساسات و عقاید خود را ابراز کرده، از نیازهای خود به گونه‌ای دفاع می‌کنند که حقوق دیگران را نقض می‌کنند (Il'ia & Gladchenko, 2019). این مطالعات اهمیت طرحواره‌های هیجانی را در درک و پرداختن به آشفتگی زناشویی برجسته می‌کند. از این‌رو بررسی عوامل مؤثر بر آن حائز اهمیت است.

پژوهش‌های متعددی رابطه معنی‌داری بین طرحواره‌های هیجانی و آشفتگی زناشویی را نشان داده است. نتایج پژوهشی حاکی از آن بود که زنان دارای آشفتگی زناشویی، طرحواره‌های هیجانی متفاوتی نسبت به زنان بدون آشفتگی دارند (Najafabadi, Alibeigi & Eskandarnia, 2021). به‌ویژه طرحواره‌های رها شدگی و بی‌اعتمادی پیش‌بینی کننده خوبی برای آشفتگی زناشویی بودند. این نتایج با یافته‌های پژوهش دیگری مبنی بر وجود همبستگی مثبت بین آشفتگی زناشویی و هیجانات منفی با طرحواره ترک‌شدگی همسو بود (Jafari Harandi, 2021). از طرفی به نظر می‌رسد پرخاشگری ارتباطی، از جمله پرخاشگری فیزیکی، خصومت و روان‌رنجوری، با آشفتگی زناشویی و طرح‌واره‌های

¹. Marital Distress

². Emotional Schema

³. Communicative Aggression

هیجانی در ارتباط بوده و احتمالاً نقش میانجی را در این میان بازی می‌کند (Dunne, Gilbert, Lee & Daffern, 2018)، از طرفی آشفتگی زناشویی می‌تواند تأثیر قابل توجهی بر جنبه‌های مختلف زندگی خانوادگی از جمله ایجاد طرحواره‌های هیجانی و استفاده از پرخاشگری ارتباطی داشته باشد (Obeid & Hallit, 2018). در همین راستا پژوهش انجام شده از سوی ایزدمهر (۱۳۹۹) از جمله عوامل مرتبط با دلزدگی و آشفتگی زناشویی را طرحواره‌های هیجانی مطرح کردند (Izadmehr, 2019). در زوجینی که اغلب درگیر سرزنش فرد، سرزنش دیگران و نشخوار فکری می‌شوند عدم رضایت زناشویی بیشتری دیده می‌شود درحالی‌که زوجینی که قادر به تنظیم و پذیرش هیجان‌ات بوده، از راهبردهای سالم بهره می‌گیرند از رضایت زناشویی بیشتری برخوردار هستند (Avat Karim, Rabiei, Donyavi, & Nik Farjam, 2015).

در پژوهش‌های انجام شده یکی از علل آشفتگی زناشویی در بین زوجین را وجود پرخاشگری‌های ارتباطی مطرح کرده‌اند (Nichols, Backer-Fulghum, Boska, & Sanford, 2015). در واقع پرخاشگری ارتباطی سعی در آسیب رساندن به احترام و شخصیت فرد دیگری دارد. در روابط زناشویی، معمولاً مردها بیشتر از زن‌ها احتمال دارد که پرخاشگری فیزیکی انجام دهند. زنان معمولاً پرخاشگری ارتباطی را به کار می‌برند که این نوع پرخاشگری، آنان را بیش از مردان آزار می‌دهد (White, Gordon, & Guerra, 2015). پرخاشگری ارتباطی همواره با فقدان ویژگی‌های ارتباطی مثبت همچون احساس امنیت و پیامدهای منفی همچون عدم اعتماد، حسادت، ناکامی و ادراک منفی از کیفیت رابطه برای قربانی پرخاشگری و فرد مرتکب شونده، رابطه دارد و با فراهم نمودن زمینه رنجش و آزرده‌گی می‌تواند به ایجاد و تشدید ناراضی‌های روابط زوجین دامن زده و عواقب منفی برای زوجین و سایر اعضای خانواده داشته باشد (Sollitto & Cranmer, 2019). از مهمترین علل خشونت و پرخاشگری در روابط زناشویی می‌توان به عدم توافق اخلاقی، بی‌علاقگی، خودخواهی، فقر، اعتیاد، نداشتن اعتقادات مذهبی، اختلاف سنی و ناتوانی جنسی اشاره کرد. به علاوه، عواملی چون عدم درک صحیح از موقعیت خویش، انزوا و افسردگی و بی‌اعتمادی نیز فاکتورهای مؤثر در پرخاشگری عنوان شده است (Lavner, Karney, & Bradbury, 2016).

شاید بتوان گفت مهمترین عامل در پیش‌بینی آشفتگی‌های زناشویی، پرخاشگری است که زوجین جوان را با آشفتگی زناشویی از زوجین بدون آشفتگی زناشویی متمایز می‌سازد (Daffern, 2018 Dunne, Gilbert, Lee & Dunne, 2018). موضوع می‌تواند از طریق انواع روش‌های آموزشی و مداخله‌ای در طول دوره زندگی کاهش یابد. عدم توجه پژوهش‌های قبلی به بررسی ارتباط بین آشفتگی زناشویی، طرحواره‌های هیجانی و پرخاشگری ارتباطی در زوجین و اینکه برای کاهش آشفتگی‌های زناشویی ابتدا باید عوامل مرتبط با آن را شناسایی کرد و بر اساس آنها برنامه‌هایی برای بهبود آشفتگی‌های زناشویی و پرخاشگری ارتباطی زوجین طراحی و اجرا کرد، بنابراین پژوهش حاضر با هدف پیش‌بینی آشفتگی‌های زناشویی بر اساس طرحواره‌های هیجانی با نقش میانجی پرخاشگری ارتباطی در زوجین انجام شد.

روش

پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر شیوه اجرا همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش کلیه زوجین ناحیه ۱ و ۲ شهر ارومیه در سه ماهه اول سال ۱۴۰۱ بودند. تعداد نمونه آماری با استفاده از فرمول سرانگشتی محاسبه تعداد نمونه مربوط به روش رگرسیونی بر اساس فرمول پیشنهادی گرین^۴ (۱۹۹۱) مشخص شد. بر این اساس تعداد افراد نمونه ۱۸۶ نفر در نظر گرفته شد. با توجه به پراکندگی جامعه آماری از نظر جغرافیایی و نبود لیست اسامی جامعه، شرکت کنندگان در پژوهش به روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند. به این منظور از بین ۲ ناحیه شهری ۱ و ۲ شهر ارومیه، از هر ناحیه ۲ محله و در مجموع ۴ محله انتخاب شد. سپس از هر محله ۲۵ خانه (جمعاً ۱۰۰ خانه) بعنوان نمونه انتخاب و پرسش‌نامه‌ها تکمیل شدند. از بین ۲۰۰ پرسش‌نامه گردآوری شده ۱۸۶ پرسش‌نامه که کامل‌ترین پاسخ‌ها را داشته باشند به عنوان نمونه نهایی وارد تحلیل شدند.

معیارهای ورود به نمونه عبارت بودند از دامنه سنی زوجین جوان از ۱۸ تا ۳۰ سال تمام، اعلام رضایت زوجین برای شرکت در پژوهش، عدم داشتن سابقه طلاق و ازدواج مجدد و عدم سابقه دریافت درمان روانی از سوی روان‌درمان‌گر یا روان‌پزشک. معیارهای خروج از نمونه نیز شامل داشتن سابقه طلاق، اعلام نارضایتی از شرکت در پژوهش و نقص در پاسخ‌گویی پرسش‌نامه‌ها بود. لازم به ذکر است در این پژوهش به منظور رعایت اصول اخلاقی توضیحات لازم در مورد اهداف پژوهش به شرکت‌کنندگان داده شده و به آنان اطمینان داده شد که اطلاعات آنان نزد پژوهشگر محرمانه باقی خواهد ماند و شرکت‌کنندگان با رضایت و آگاهانه در پژوهش شرکت کردند. ابزارهای پژوهش عبارتند:

پرسش‌نامه آشفتگی زناشویی ویسمن و همکاران^۵ (۲۰۰۹): این مقیاس با استفاده از برخی گویه‌های پرسش‌نامه تجدیدنظر شده رضایت زناشویی به منظور غربالگری زوجین آشفته از غیر آشفته طراحی شد. این مقیاس دارای ۱۰ گویه است. طراحان این آزمون به منظور بررسی ثبات زمانی تشخیص از روش پایایی بازآزمایی با نمونه ۱۰۶ نفری از زوجین که با فاصله زمانی ۶ هفته به مقیاس ۱۰ سؤالی دو بار پاسخ دادند استفاده کرده‌اند که ضریب پایایی برای گروه مردان ۰/۷۸ و برای گروه زنان ۰/۸۰ گزارش شده است. طراحان آزمون به منظور بررسی روایی همزمان مقیاس مذکور از پرسش‌نامه تجدیدنظر شده رضایت زناشویی (MSI-R) استفاده کردند، که مقدار این روایی برای گروه زنان و مردان به ترتیب ۰/۷۶ و ۰/۷۲ گزارش شده است. در پژوهش حاضر از مقیاس تجدیدنظر شده مقیاس مزبور استفاده شد که از اعمال تجدیدنظر بعد از اجرای این مقیاس در گروه نمونه پایلوت در جهت ایجاد روایی محتوایی و نیز افزایش قدرت تشخیصی آزمون نحوه پاسخ‌گویی به طیف ۵ گزینه‌ای تغییر یافت که آزمودنی درجه موافقت خود را در پیوستاری بین ۱ (کاملاً درست) تا ۵ (کاملاً نادرست) گزارش می‌دهد و دامنه نمره کل مقیاس بین ۱۰ (کمترین مقدار آشفتگی زناشویی) تا ۵۰ (بیشترین مقدار آشفتگی زناشویی) متغیر بود. همچنین ضریب پایایی این پرسش‌نامه در پژوهش مذکور با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۴ و با روش تصنیف ۰/۹۰ گزارش شده است. ضریب آلفای این پرسش‌نامه در پژوهش حاضر ۰/۸۴ برآورد شد.

⁴. Green

⁵. Marital and Communication Disorder Screening Scale of Wiseman et al.(2009)

پرسش‌نامه طرحواره‌های هیجانی لیهی^۶ (۲۰۰۲): این پرسش‌نامه برای شناسایی طرحواره‌های هیجانی مختلف طراحی شد که در بردارنده ۱۴ بعد و ۲۸ سؤال است که در مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت از درباره من کاملاً اشتباه است (نمره ۱) تا درباره من کاملاً درست است (نمره ۵) محاسبه می‌شود. نمره بالاتر در آن به منزله گرایش بیشتر به طرحواره است. این پرسش‌نامه سؤال معکوس ندارد. و به‌طور کلی مشخص می‌کند که فرد در طی ماه گذشته با احساسات و هیجان‌های خود چگونه برخورد کرده‌است. همسانی درونی آن از طریق آلفای کرونباخ، ۰/۸۶ به دست آمده و اعتبار آن را تحلیل عاملی تأیید کرده‌است اگرچه تا به امروز مطالعه‌ای بر روی اعتبار نسخه اصلی انجام نشده تحقیقات نشان داده که در نسخه ترکی ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۶ و ضریب اعتبار دو نیمه مقیاس برابر ۰/۷۰ است (Boysan, 2012) در ایران نیز در پژوهش بیاضی و همکاران (۱۳۹۲) روایی پرسش‌نامه به صورت تحلیل عاملی تأیید، بررسی و تأیید شد و همچنین ضریب پایایی پرسش‌نامه ۰/۷۱ گزارش شده است. ضریب آلفای این پرسش‌نامه در پژوهش حاضر ۰/۸۱ برآورد شد. این مقیاس دارای ۱۲ گویه (هر زیرمقیاس دارای ۶ گویه) است. خرده مقیاس کناره‌گیری عاطفی شامل ۱ تا ۶ و خرده مقیاس خراب کردن وجهه اجتماعی شامل ۷ تا ۱۲ است. که به روش لیکرت پاسخ سؤالات از خیلی کم (۱) تا خیلی زیاد (۵) نمره‌گذاری شده است.

پرسش‌نامه پرخاشگری ارتباطی نلسون و کارول^۷ (۲۰۰۶): این مقیاس به منظور سنجش کناره‌گیری عاطفی و خراب کردن وجهه اجتماعی در روابط زوجین ساخته شده است. این مقیاس دارای ۱۲ گویه (هر زیرمقیاس دارای ۶ گویه) است. خرده مقیاس کناره‌گیری عاطفی شامل ۱ تا ۶ و خرده مقیاس خراب کردن وجهه اجتماعی شامل ۷ تا ۱۲ است. که به روش لیکرتی برحسب پاسخ‌های ۱ تا ۷ درجه‌ای از خیلی کم (=۱ تا خیلی زیاد =۷)، نمره‌گذاری شده است. این پرسش‌نامه سؤال معکوس ندارد. کرامر^۸ (۲۰۱۵) نیز در پژوهش خود ضریب آلفای کرونباخ را به ترتیب ۰/۸۴ و ۰/۷۹ در مردان و ۰/۸۲ و ۰/۸۴ در زنان گزارش کردند (Cramer, 2015). به طور کلی نتایج نشان داد، مقیاس پرخاشگری ارتباطی پنهان نلسون و کارول (۲۰۰۶) از روایی و اعتبار مناسبی برخوردار است و می‌توان آن را برای سنجش میزان پرخاشگری ارتباطی پنهان زوجها به کار برد. در ایران خزاعی و همکاران (۱۳۹۵) در پژوهش خود به منظور رواسازی پرسش‌نامه در کشور بیان می‌کنند که تحلیل عاملی اکتشافی نشان داد که مقیاس ۱۲ سؤالی پرخاشگری ارتباطی پنهان در نمونه‌ای ایرانی اشباع شده است که ۷۶ درصد از واریانس مقیاس را تبیین می‌کنند (Khazaei, Navabi Nejad, Farzad, & Zahra Kar, 2019). ضریب آلفای این پرسش‌نامه در پژوهش حاضر ۰/۷۸ برآورد شد. در پژوهش حاضر با استفاده از نرم افزارهای AMOS و SPSS ویرایش ۲۳ داده‌ها در دو سطح توصیفی و استنباطی با روش‌های آماری ضریب همبستگی و تحلیل معادلات ساختاری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

ابتدا یافته‌های توصیفی نمونه پژوهش شامل فراوانی و درصد فراوانی جنسیت و سن آزمودنی‌های ارائه می‌شوند. در جدول ۱، نمودار فراوانی متغیر جنسیت ارائه شده است.

^۶ Leamy Emotional Schemas Scale (LESS)

^۷ Covert Relational Aggression Questionnaire of Nelson & Carole (2006)

^۸ Cramer

جدول ۱: نمودار فراوانی متغیر جنسیت

متغیر	فراوانی	درصد فراوانی
زن	۱۸۶	۵۰
مرد	۱۸۶	۵۰
کل	۳۷۲	۱۰۰
جنسیت		
سن	۱۱۸	۳۱/۷
(برحسب سال)	۲۵۴	۶۸/۳
کل	۳۷۲	۱۰۰

با توجه به جدول ۱، ۵۰ درصد از افراد نمونه (۱۸۶ نفر) زن و ۵۰ درصد (۱۸۶ نفر) مرد هستند، همچنین بیشتر افراد نمونه (۲۵۴ نفر و ۶۸/۳ درصد) بین ۲۰ تا ۳۰ سال سن دارند.

در این قسمت شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش ارائه می‌شوند. در جدول ۲ این شاخص‌ها ارائه شده‌اند که نشان می‌دهند داده‌ها از پراکندگی لازم برای انجام مدل یابی معادلات ساختاری برخوردارند.

جدول ۲: شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیر	کمینه	بیشینه	میانگین	انحراف معیار
طرح واره‌های هیجانی غیرانطباقی	۱۸	۶۵	۳۹/۸۱	۱۴/۱۶
طرح واره‌های هیجانی انطباقی	۱۵	۷۰	۴۹/۲۶	۱۳/۶۰
پرخاشگری ارتباطی	۱۳	۵۲	۳۵/۷۲	۱۳/۱۳
کناره‌گیری اجتماعی	۷	۳۳	۱۹/۲۵	۶/۳۳
خراب کردن وجهه اجتماعی	۶	۳۹	۱۷/۱۱	۶/۸۹
آشفته‌گی زناشویی	۱۰	۲۰	۱۵/۹۱	۳/۸۸

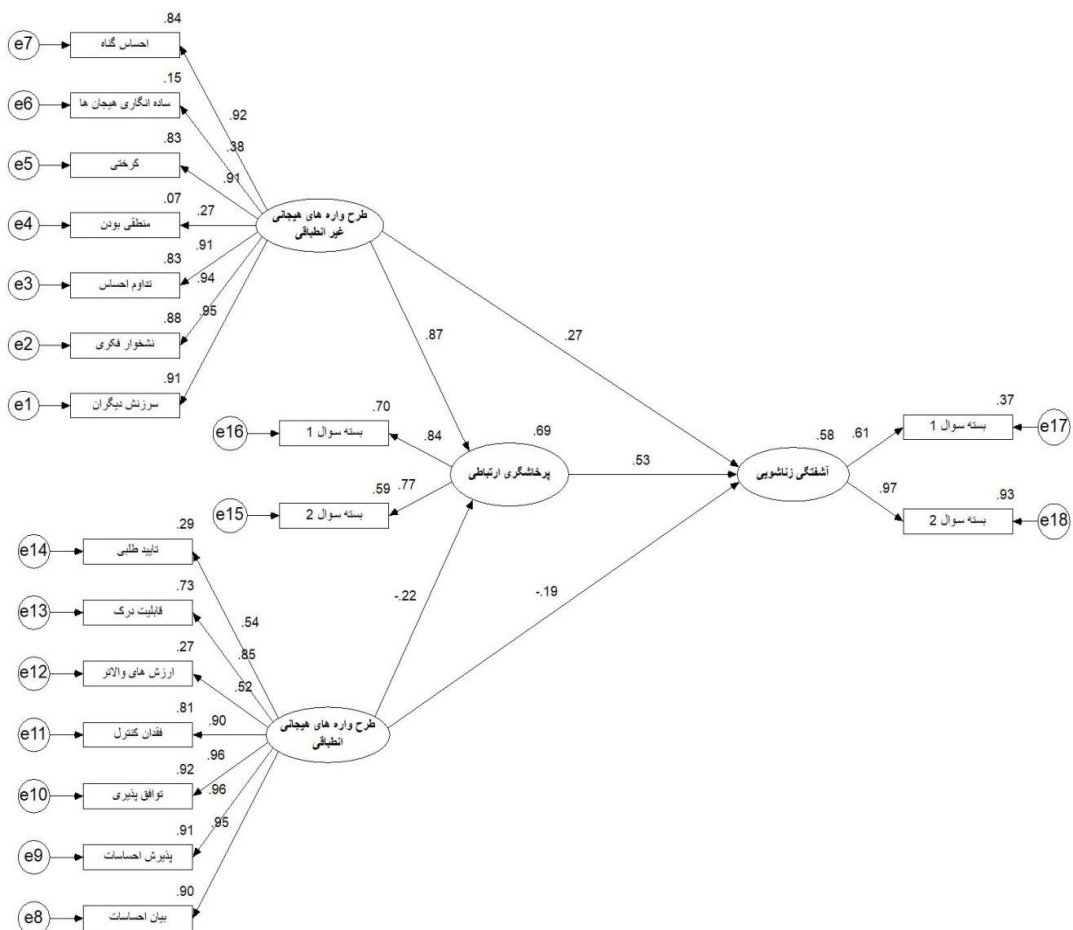
در جدول ۳ ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش گزارش شده‌اند، تا رابطه آنان مورد بررسی قرار گیرد.

جدول ۳: ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش

شماره	متغیر	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱	طرح واره‌های هیجانی غیرانطباقی	۱					
۲	طرح واره‌های هیجانی انطباقی	۰/۰۳	۱				
۳	پرخاشگری ارتباطی	۰/۱۷**	-	۱			
۴	کناره‌گیری اجتماعی	۰/۲۱**	۰/۱۸۹**	-	۱		
۵	خراب کردن وجهه اجتماعی	۰/۱۵**	۰/۱۷۱**	۰/۵۲**	-	۱	
۶	آشفته‌گی زناشویی	۰/۳۲**	۰/۵۷**	۰/۴۱**	۰/۷۹**	-	۱

**p<0.01

جدول ۳ ماتریس همبستگی متغیرهای مورد مطالعه را نشان می‌دهد. در این جدول آشفته‌گی زناشویی با طرح‌واره‌های هیجانی غیرانطباقی (۰/۶۹)، طرح‌واره‌های هیجانی انطباقی (۰/۳۲)، پرخاشگری ارتباطی (۰/۵۷)، کناره‌گیری اجتماعی (۰/۴۱) و خراب کردن وجهه اجتماعی (۰/۷۹) رابطه معنی‌دار دارد.

شکل ۱: مدل آزمون شده آشنفتگی زناشویی زوجین جوان

جدول ۴: اثرات مستقیم مدل آزمون شده پژوهش

مسیر	برآورد پارامتر	اثر مستقیم	آماره t	سطح معنی‌داری
به روی آشنفتگی زناشویی از طریق: پرخاشگری ارتباطی	۰/۱۲	۰/۵۳	۴/۴۷	۰/۰۰۱
طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی	۰/۱۱	۰/۲۷	۲/۵۳	۰/۰۱
طرحواره‌های هیجانی انطباقی	-۰/۱۱	-۰/۱۹	-۳/۶۶	۰/۰۰۱
به روی پرخاشگری ارتباطی از طریق: طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی	۱/۵۶	۰/۸۷	۱۵/۴۷	۰/۰۰۱
طرحواره‌های هیجانی انطباقی	-۰/۵۶	-۰/۲۲	-۵/۱۱	۰/۰۰۱

با توجه به جدول ۴، اثر مستقیم پرخاشگری ارتباطی (۰/۵۳) و طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی (۰/۲۷) بر آشنفتگی زناشویی مثبت و معنی‌دار است. اثر مستقیم طرحواره‌های هیجانی انطباقی (-۰/۱۹) بر آشنفتگی زناشویی منفی و در سطح ۰/۰۰۱ معنی‌دار است. اثر مستقیم طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی بر پرخاشگری ارتباطی (۰/۸۷) مثبت و در سطح ۰/۰۰۱ معنی‌دار است. اثر مستقیم طرحواره‌های هیجانی انطباقی بر پرخاشگری ارتباطی (-۰/۲۲) منفی و در سطح ۰/۰۰۱ معنی‌دار است. با توجه به شکل ۱، پرخاشگری ارتباطی، طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی و طرحواره‌های هیجانی انطباقی

در مجموع ۵۸ درصد از واریانس آشفتگی زناشویی را پیش بینی می‌کنند. طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی و طرحواره‌های هیجانی انطباقی نیز در مجموع ۶۹ درصد از واریانس پرخاشگری ارتباطی را تبیین می‌کنند.

جدول ۵: اثرات غیرمستقیم مدل آزمون شده پژوهش

طرحواره هیجانی	پارامتر استاندارد نشده	ضریب مسیر (استاندارد شده)	خطای استاندارد برآورد	سطح معنی‌داری	حد پایین	حد بالا
غیرانطباقی	۰/۱۹	-۰/۴۶	۰/۱۴	۰/۰۲	۰/۲۵	۰/۷۱
انطباقی	-۰/۰۷	-۰/۱۲	۰/۰۴	۰/۰۱	-۰/۲۰	-۰/۰۶

با توجه به جدول ۵، پارامتر استاندارد نشده اثر غیرمستقیم طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی بر آشفتگی زناشویی زوجین جوان از طریق پرخاشگری ارتباطی (۰/۱۹) است. اثر غیرمستقیم استاندارد شده برای این مسیر (۰/۴۶) است که در سطح ۰/۰۵ مثبت و معنی‌دار است. پارامتر استاندارد نشده اثر غیرمستقیم طرحواره‌های هیجانی انطباقی بر آشفتگی زناشویی زوجین جوان از طریق پرخاشگری ارتباطی (-۰/۰۷) است. اثر غیرمستقیم استاندارد شده برای این مسیر (-۰/۱۲) است که در سطح ۰/۰۱ منفی و معنی‌دار است.

با توجه به این یافته‌ها، فرضیه کلی تحقیق تأیید می‌شود، یعنی طرحواره‌های هیجانی بر آشفتگی زناشویی با میانجی‌گری پرخاشگری ارتباطی در زوجین جوان اثر غیرمستقیم و معنی‌دار دارد. اثر غیرمستقیم طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی بر پرخاشگری ارتباطی مثبت و اثر غیرمستقیم طرحواره‌های هیجانی انطباقی بر این متغیر منفی است. به عبارت دیگر طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی موجب افزایش پرخاشگری ارتباطی می‌شود و از این طریق باعث افزایش میزان آشفتگی زناشویی زوجین جوان می‌شود و برعکس طرحواره‌های هیجانی انطباقی موجب کاهش پرخاشگری ارتباطی می‌شود و از این طریق باعث کاهش میزان آشفتگی زناشویی زوجین جوان می‌شود. در واقع پرخاشگری ارتباطی نقش واسطه‌ای در ارتباط طرح‌واره‌های هیجانی با آشفتگی زناشویی دارد.

در این پژوهش شاخص نیکویی برازش^۹ (GFI)، شاخص نیکویی برازش تعدیل یافته^{۱۰} (AGFI) و ریشه میانگین مربعات باقیمانده استاندارد شده^{۱۱} (SRMR) به عنوان شاخص‌های برازش مطلق، شاخص برازش تطبیقی^{۱۲} (CFI)، شاخص برازش هنجار شده^{۱۳} (NFI) و شاخص برازش هنجار نشده^{۱۴} (NNFI) به عنوان شاخص‌های برازش تطبیقی و مجذور خی بر درجه آزادی (X2/df)^{۱۵}، شاخص برازش ایجاز^{۱۵} (PNFI) و مجذور میانگین مربعات خطای تقریب^{۱۶} (RMSEA) به عنوان شاخص‌های برازش مقتصد در نظر گرفته شدند. در جدول شماره ۷ این شاخص‌ها به تفکیک گزارش شده‌اند.

^۹ Goodness of Fit Index

^{۱۰} Adjusted Goodness of Fit Index

^{۱۱} Standardized Root Mean Squared Residual

^{۱۲} Comparative Fit Index

^{۱۳} Normed Fit Index

^{۱۴} Non-Normed Fit Index

^{۱۵} Parsimony Fit Index

^{۱۶} Root Mean Square Error of Approximation

جدول ۶: شاخص‌های نیکویی برازش مدل آزمون شده پژوهش

شاخص‌های برازش مطلق		
SRMR	AGFI	GFI
۰/۰۳	۰/۹۳	۰/۹۶
کمتر از ۰/۰۵	بیشتر از ۰/۸۰	بیشتر از ۰/۹۰
شاخص‌های برازش تطبیقی		
NNFI	NFI	CFI
۰/۹۷	۰/۹۴	۰/۹۷
بیشتر از ۰/۹۰	بیشتر از ۰/۹۰	بیشتر از ۰/۹۰
شاخص‌های برازش تعدیل یافته		
RMSEA	PNFI	X2/df
۰/۰۶	۰/۶۹	۲/۱۵
کمتر از ۰/۰۸	بیشتر از ۰/۶۰	کمتر از ۳

با توجه به جدول ۶ برای مدل آزمون شده شاخص نیکویی برازش (GFI)، (۰/۹۶) است که بیشتر از (۰/۹۰) است. شاخص نیکویی برازش تعدیل یافته (AGFI)، (۰/۹۳) است که بیشتر از (۰/۸۰) است. و ریشه میانگین مربعات باقیمانده استاندارد شده (SRMR)، (۰/۰۳) است که کمتر از (۰/۰۵) است. شاخص برازش تطبیقی (CFI)، (۰/۹۷) است که بیشتر از (۰/۹۰) است. شاخص برازش هنجار شده (NFI)، (۰/۹۴) است که بیشتر از (۰/۹۰) است. شاخص برازش هنجار نشده (NNFI)، (۰/۹۷) است که بیشتر از (۰/۹۰) است. مجذور خی بر درجه آزادی (X2/df)، (۲/۱۵) است که کمتر از (۳) است. شاخص برازش ایجاز (PNFI)، (۰/۶۹) است که بیشتر از (۰/۶۰) است و مجذور میانگین مربعات خطای تقریب (RMSEA) نیز (۰/۰۶) است که کمتر از (۰/۰۸) است. با توجه به این یافته‌ها می‌توان گفت که مدل آزمون شده پژوهش از برازش خوبی برخوردار است.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام پژوهش حاضر پیش‌بینی آشفتگی‌های زناشویی بر اساس طرحواره‌های هیجانی با نقش میانجی پرخاشگری ارتباطی در زوجین بود. بر اساس نتایج تحلیل‌ها طرحواره‌های هیجانی بر آشفتگی زناشویی در زوجین جوان اثر مستقیم و معنی‌داری دارد. این یافته با نتایج حاصل از پژوهش اثر طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی بر آشفتگی زناشویی مثبت و اثر طرحواره‌های هیجانی انطباقی بر این متغیر منفی است. به عبارت دیگر با افزایش میزان استفاده از طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی میزان آشفتگی زناشویی زوجین افزایش می‌یابد و با افزایش میزان استفاده از طرحواره‌های هیجانی انطباقی میزان آشفتگی زناشویی زوجین کاهش می‌یابد. این یافته با نتایج حاصل از پژوهش‌های ناصریان، شریفی و آزادی (۲۰۲۰)، خمسه‌زاده قزوینی و همکاران (۱۳۹۸)، ده‌آبادی و همکاران (۱۳۹۸) و بابائی و همکاران (۱۳۹۷) از جهاتی همسو است. برای مثال نتایج پژوهش ناصریان و همکاران (۱۴۰۰) نشان داد که بین طرحواره‌های ناسازگار اولیه با فرسودگی زناشویی ارتباط مثبت و معنادار وجود دارد. خمسه‌زاده قزوینی و همکاران (۱۳۹۸) نیز نشان دادند که از بین حوزه‌های طرحواره‌های ناسازگار اولیه، محدودیت‌های مختل و دیگر جهت‌مندی به صورت مثبت و معناداری بر تعارضات زناشویی تاثیر می‌گذارند. نتایج مطالعه ده‌آبادی و همکاران (۱۳۹۸) نیز حاکی از آن بود که همه طرحواره‌های ناسازگار اولیه با تعارضات زناشویی رابطه مثبت دارند. بابائی و همکاران (۱۳۹۷) نیز نشان دادند که حوزه طرد و بریدگی و خودگردانی و عملکرد مختل تاثیر مستقیم و مثبت و طرحواره حوزه دیگر جهت‌مندی تاثیر معکوس و منفی بر روی تعارضات زناشویی دارند.

در تبیین یافته مذکور می‌توان گفت که طرحواره‌ها، هسته اصلی باورهای انسان محسوب می‌شوند و می‌توانند به اتفاقاتی که پیرامون ما در حال وقوع هستند معنا ببخشند. در این مطالعه مشخص شد که طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی بر آشفتگی زناشویی در زوجین جوان اثر مستقیم مثبت دارد. به‌عنوان مثال افرادی که نسبت به هیجان‌های خود احساس شرم دارند، بر این باورند که نباید احساس شخصی داشته باشند. در واقع این افراد بر خورداری از برخی احساسات را غلط می‌دانند و تلاش می‌کنند هیجان‌ها و عواطف خود را از دیگران مخفی کنند. این افراد در خصوص هیجان‌های خود استرس، ناراحتی و غم بسیار زیادی را تجربه می‌کنند (Leahy, 2002). بنابراین از آنجا که وجود طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی سبب می‌شود که فرد از احساسات خودش خجالت‌زده شود، در ارتباطات زناشویی خود نیز هرگاه دچار هیجانی نظیر پرخاشگری شود و یا احساسات جنسی را تجربه کند، از خودش به دلیل وجود چنین احساساتی عصبانی شده و از بروز آن‌ها خودداری می‌کند. بنابراین عدم بروز هیجان با تنش و فشار روانی بسیار زیادی که ایجاد می‌کند، در تعاملات زناشویی تأثیرات منفی برجای خواهد گذاشت و سبب بروز آشفتگی زناشویی می‌گردد. همچنین در حالت دیگر، تداوم احساس به عنوان یکی از طرحواره‌های هیجانی سبب می‌شود که فرد این تصور را داشته باشد که هیجان‌هایش مدت بسیار زیادی ادامه خواهند داشت. این افراد به دلیل اینکه نمی‌توانند تجارب هیجانی خود را به عنوان یک پدیده گذرا و موقتی در نظر گیرند، هیجان‌های دردناک و رنج مداومی را تجربه خواهند کرد. بنابراین از آنجا که گذرا و موقتی دانستن یک تجربه هیجانی در افزایش تحمل فرد نسبت به آن هیجان نقش بسیار زیادی خواهد داشت، می‌توان گفت که وجود طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی شرایطی را ایجاد می‌کند که فرد احساس ناامیدی زیادی در خصوص هیجان‌های خود داشته باشد و به دلیل احساسات و عواطف ناخوشایند و مداومی که تجربه می‌کند نتواند در رابطه با شریک زندگی خود، عملکرد و واکنش مناسبی از خود بروز دهد، که این امر در طولانی مدت می‌تواند منجر به بروز آشفتگی زناشویی گردد. همچنین در مثالی دیگر طرحواره هیجانی عدم درک موجب افزایش سطح آشفتگی زناشویی در زوجین جوان می‌شود. در این مورد می‌توان گفت، افرادی که هیجان‌ها و احساسات خود را درک نمی‌کنند، از وجود آن‌ها دچار سردرگمی می‌شوند و احساسات خود را عجیب و غریب می‌دانند این افراد در زندگی زناشویی خود نه احساسات مثبت ناشی از تجربه‌های زناشویی خوشایند را درک می‌کنند و نه قادر به درک هیجان‌های منفی خود و همسر خود هستند. این امر شرایطی را ایجاد می‌کند که زوجین در زندگی مشترک خود دچار تعارض گردند و آشفتگی زناشویی را تجربه کنند. همچنین فقدان کنترل سبب می‌شود که فرد هیجان‌های خود را غیر قابل کنترل تصور کند و از این بابت ترس، نگرانی و اضطراب بسیار زیادی را تجربه کند (Leahy, 2019). این افراد همواره در تلاش هستند تا هیجان‌های خود را بلافاصله کنترل کنند و از شدت گرفتن آن‌ها جلوگیری کنند. این امر در زندگی زناشویی زوجین تأثیرات منفی زیادی برجای خواهد گذاشت و سبب می‌شود که زوجها نتوانند آن‌گونه باید هیجان‌ها و عواطف مختلف را با یکدیگر تجربه کنند و از نظر عاطفی به هم نزدیک شوند، از این رو آشفتگی زناشویی بسیار زیادی را تجربه خواهند کرد. بر این اساس طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی سبب می‌شود که افراد همواره از طریق روش‌های منطقی به حل مشکلات و مسائل موجود در زندگی خود بپردازند (Leahy, 2002). باوجود اینکه طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی می‌تواند از بروز هیجان‌های مختلف جلوگیری کند و افراد با این طرحواره‌ها اعتقاد دارند که هیجان‌های‌شان باید حذف و یا کنترل شوند، اما در زندگی زناشویی این طرحواره‌ها می‌تواند شرایطی را ایجاد کند که زوجین با مسائل و

چالش‌های موجود احساساتی برخورد نکنند و از طریق روش‌های منطقی مشکلات خود را پشت سر بگذارند. این امر درگیری و تعارض میان زوجین را کاهش داده و از بروز آشفتگی زناشویی در چنین زوج‌هایی جلوگیری خواهد کرد. همچنین یافته دیگر پژوهش حاضر نشان داد پرخاشگری ارتباطی بر آشفتگی زناشویی در زوجین جوان اثر مستقیم مثبت و معنی‌داری دارد. به عبارت دیگر با افزایش پرخاشگری ارتباطی، میزان آشفتگی زناشویی در زوجین افزایش می‌یابد. این یافته با نتایج مطالعات صورت گرفته توسط خمسه زاده قزوینی و همکاران (۱۳۹۸)، بابائی و همکاران (۱۳۹۷)، تیمونز و همکاران (۲۰۱۸) و فلچ (۲۰۱۷) از جهاتی همسو است. برای مثال بررسی خمسه زاده قزوینی و همکاران (۱۳۹۸) بیانگر آن است که بین پرخاشگری پنهان ارتباطی و تعارضات زناشویی در زوجین رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. بابائی و همکاران (۱۳۹۷) نیز نشان دادند کناره‌گیری عاطفی و خراب کردن وجهه اجتماعی تاثیر مستقیم و مثبت بر روی تعارضات زناشویی دارند. نتایج مطالعه تیمونز و همکاران (۲۰۱۸) نشان داد پرخاشگری به طور معناداری با تعارضات زناشویی در ارتباط است (Timmons, Arbel, & Margolin, 2017). فلچ (۲۰۱۷) نیز به این نتیجه رسیدند رفتارهای پرخاشگرانه در زوجین توانایی پیش‌بینی تعارضات زناشویی را دارد. درارتباط با تبیین این یافته می‌توان گفت که، پرخاشگری ارتباطی، رفتارهایی را دربرمی‌گیرد که فرد از طریق آن‌ها به دستکاری و کنترل شریک زندگی خود می‌پردازد (White et al., 2015).

در تبیین این یافته می‌توان گفت پرخاشگری در زندگی زناشویی با پاسخ‌های تدافعی و خشونت کلامی از جمله تحقیر، نارزنده سازی و توهین همراه است که زمینه رنجش و آزرده‌گی زوجین را فراهم کرده، این امر موجب کاهش کیفیت زندگی زوجین و یا تشدید مشکلات و تعارضات گردد (Afshani, Abooei, & Asihaddad, 2024) زوج‌هایی که به پرخاشگری و به دنبال آن کناره‌گیری عاطفی در ارتباطات زناشویی خود دست می‌زنند، در زمینه مهارت‌های ارتباطی با شریک زندگی خود دچار تعارض خواهند شد و با درگیر شدن در الگوهای ارتباطی بی‌نتیجه، مشکلات زناشویی خود را افزایش خواهند داد (Karimi, 2015). بنابراین از آنجا که مهر و محبت و عاطفه هسته مرکزی ارتباط میان زوج‌ها محسوب می‌شود، بروز پرخاشگری ارتباطی در روابط میان زن و مرد اساس زندگی مشترک را از بین خواهد برد و سبب بروز ناراضی‌های بعدی نظیر ترس از دست دادن روابط صمیمانه و جدایی خواهد شد. در چنین شرایطی زوج قربانی اشتیاق و علاقه و همچنین اعتماد به شریک زندگی خود را از دست خواهد داد و به منظور کاهش احساسات ناخوشایند و غم ناشی از بی‌مهری همسر خود، به کناره‌گیری عاطفی و تلاش برای جایگزین کردن فعالیت‌ها و یا وقت‌گذرانی با افراد دیگر روی خواهد آورد، که این امر نه تنها مشکلات را کم نخواهد کرد، بلکه می‌تواند سبب بروز آشفتگی زناشویی گردد. همچنین در تبیینی دیگر می‌توان گفت که، پرخاشگری می‌تواند روابط سالم خانوادگی که برای بقای خانواده ضروری است را متزلزل سازد و محیطی ناامن برای زوجین ایجاد کند. درواقع بروز پرخاشگری در ارتباط میان زوج‌ها احساسات و عواطف منفی زیادی در آن‌ها ایجاد خواهد کرد که رضایت و کیفیت روابط زناشویی را کاهش داده و سازگاری آن‌ها را از بین خواهد برد. بنابراین هنگامی که رابطه صمیمانه میان زوجین متوقف گردد، انرژی عشق به خشم و نزاع تبدیل می‌گردد، درنتیجه انتقادهای مکرر از یکدیگر، دعوای طولانی و مشکلات حل نشده، در زندگی زناشویی شکل خواهد گرفت. زوج‌هایی که درگیر چنین رابطه‌ای می‌شوند، به دلیل اینکه از جانب شریک زندگی خود عشق و محبتی دریافت نمی‌کنند، نسبت به زندگی مشترک سرد خواهند شد و کم‌کم به دنبال راهی برای خاتمه دادن به ازدواج خود خواهند بود. این امر

شرایطی را ایجاد می‌کند که زوجها وارد چرخه‌ای از روابط معیوب و تعاملات منفی گردند و روزه‌روز تعارض و ناسازگاری بیشتری را تجربه کنند. بنابراین می‌توان گفت که پرخاشگری ارتباطی منجر به بروز ناراضیتی و ناراحتی در روابط زوجین و به دنبال آن آشفتگی زناشویی خواهد شد.

بر اساس نتایج تحلیل‌ها طرحواره‌های هیجانی بر پرخاشگری ارتباطی در زوجین جوان اثر مستقیم و معنی‌دار دارد. اثر طرحواره‌های هیجانی غیر انطباقی بر پرخاشگری ارتباطی مثبت و اثر طرحواره‌های هیجانی انطباقی بر این متغیر منفی است. به عبارت دیگر با افزایش میزان استفاده از طرحواره‌های هیجانی غیر انطباقی میزان پرخاشگری ارتباطی زوجین افزایش می‌یابد و با افزایش میزان استفاده از طرحواره‌های هیجانی انطباقی میزان پرخاشگری ارتباطی زوجین کاهش می‌یابد. این یافته با نتایج پژوهش کرمی و همکاران (۱۴۰۰)، حسن‌زاده و همکاران (۱۴۰۱) همسو است. برای مثال نتایج بررسی حسن‌زاده و همکاران (۱۴۰۱) حاکی از آن است که طرحواره‌درمانی باعث کاهش پرخاشگری در افراد مبتلا به اختلال پرخوری در گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل شده‌است.

در تبیین این یافته می‌توان گفت طرحواره‌ها هسته اصلی باورهای افراد محسوب می‌شوند. در واقع طرحواره‌ها قالب‌های فکری هستند که افراد براساس آن‌ها به تعبیر و تفسیر رویدادهای موجود در محیط اطراف‌شان می‌پردازند و به آن‌ها بار معنایی می‌دهند (Gol, Aghamohammadian Shoar Baf, Sadeghat, & Rasouli, 2016). در این راستا

نتایج مطالعه حاضر نیز بیانگر آن است که طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی بر پرخاشگری ارتباطی زوجین جوان اثر مستقیم مثبت دارد. در زندگی مشترک، هیجانات منفی و عدم سازگاری در برخورد با مسائل و مشکلات رایج است. اما اگر این هیجانات بیش از حد شدید باشند، ممکن است به ناسازگاری و پرخاشگری ارتباطی منجر گردد. اگر یکی از زوجین همیشه هیجانات منفی و غیر انطباقی را به نمایش بگذارد، ممکن است زوج دیگر احساس ناامنی و عدم درک شدن را تجربه کند و از برقراری ارتباط با شریک زندگی خود اجتناب کند. همچنین اگر زوجین هم‌زمان با هیجانات منفی روبرو شوند، ممکن است که به جای حل مشکل، سعی در اثبات برتری و برداشت درست خود داشته باشند؛ این امر نیز ممکن است به جنگ و پرخاشگری ارتباطی زوجین منجر شود.

یافته‌ی دیگر این پژوهش حاکی از آن بود که طرحواره‌های هیجانی انطباقی بر پرخاشگری ارتباطی زوجین جوان اثر مستقیم منفی دارد. این یافته با نتایج پژوهش‌های متعدد از جمله جمله ده‌آبادی و صادقی فرد (۱۳۹۸) و بابایی و همکاران (۱۳۹۷) همسو است. در تبیین یافته به دست آمده می‌توان گفت وجود طرحواره‌های هیجانی انطباقی سبب درک صحیح هیجان‌های خود و دیگران خواهد شد. درک صحیح از هیجانات خود و شریک زندگی به زوجین کمک می‌کند تا بهترین راه‌حل‌ها را برای مسائل موجود در زندگی مشترک خود پیدا کنند و از این راه، پرخاشگری ارتباطی را کاهش دهند. به طور کلی، درک صحیح از هیجانات شرایطی را فراهم می‌کند تا زوجها بتوانند به راحتی درباره احساسات و عواطف خود با یکدیگر صحبت کنند و بگویند که در موقعیت‌های مختلف چه احساسی دارند. این کار باعث می‌شود که زوجین همدیگر را بهتر درک کنند و احتمال بروز مشکلات در زندگی زناشویی آن‌ها کاهش پیدا کند. همچنین درک هیجانات شریک زندگی شرایطی را فراهم می‌کند تا افراد بهتر درک کنند که چه افکاری در ذهن شریک زندگی‌شان وجود دارد و چگونه می‌توانند

به او کمک کنند. در نتیجه، درک صحیح از هیجان‌ات خود و شریک زندگی به زوجین کمک خواهد کرد تا رابطه‌ای سالم‌تر و خوشایندتر را تجربه کنند و پرخاشگری ارتباطی میان آنان کاهش یابد.

بر اساس نتایج تحلیل‌ها طرحواره‌های هیجانی بر آشفته‌گی زناشویی با میانجی‌گری پرخاشگری ارتباطی در زوجین جوان اثر غیرمستقیم و معنی‌دار دارد. اثر غیرمستقیم طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی بر پرخاشگری ارتباطی مثبت و اثر غیرمستقیم طرحواره‌های هیجانی انطباقی بر این متغیر منفی است. به عبارت دیگر طرح‌واره‌های هیجانی غیرانطباقی موجب افزایش پرخاشگری ارتباطی می‌شود و از این طریق باعث افزایش میزان آشفته‌گی زناشویی زوجین جوان می‌شود و برعکس طرح‌واره‌های هیجانی انطباقی موجب کاهش پرخاشگری ارتباطی می‌شود و از این طریق باعث کاهش میزان آشفته‌گی زناشویی زوجین جوان می‌شود. در واقع پرخاشگری ارتباطی نقش واسطه‌ای در ارتباط طرح‌واره‌های هیجانی با آشفته‌گی زناشویی دارد. در زمینه تأثیر میانجی پرخاشگری ارتباطی در رابطه طرحواره‌های هیجانی بر آشفته‌گی زناشویی پژوهشی صورت نگرفته است. اما روابط مستقیم بین طرحواره‌های هیجانی بر آشفته‌گی زناشویی در پژوهش‌های خمسه زاده قزوینی و همکاران (۱۳۹۸)، ناصریان و همکاران (۱۴۰۰)، بابایی و همکاران (۱۳۹۷)، ده‌آبادی و صادقی فرد (۱۳۹۸) و روابط مستقیم بین پرخاشگری ارتباطی بر آشفته‌گی زناشویی در مطالعات تیمونس و همکاران (۲۰۱۷)، خمسه زاده قزوینی و همکاران (۱۳۹۸)، بابایی و همکاران (۱۳۹۷) بررسی شده است که این یافته‌ها با نتایج حاصل از فرضیه حاضر همخوانی دارد. درارتباط با تبیین این یافته می‌توان گفت که احساسات و رفتارهای آشفته‌ای که در روابط زناشویی شکل می‌گیرند، تا حد بسیار زیادی می‌توانند منجر به بروز مشکلات و آسیب‌های زیادی در زندگی مشترک گردند یافته‌های این مطالعه بیانگر آن است که طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی با میانجی‌گری پرخاشگری ارتباطی بر آشفته‌گی زناشویی زوجین جوان اثر غیرمستقیم مثبت دارد. هنگامی که یکی از زوجین در درک هیجان‌ها و عواطف خود دچار مشکل شود و نتواند از وجود احساسات مختلف خود آگاهی پیدا کند، قادر به واکنش و برخورد مناسب با موقعیت‌های مختلف زندگی خود نخواهد بود. این امر در زندگی مشترک شرایطی را ایجاد می‌کند که زوجین دچار تعارض و ناسازگاری گردند، چرا که عدم درک هیجان‌ها فرد را دچار سردرگمی در ارتباط با احساسات خود خواهد کرد و ممکن است شخص تعبیر و تفسیر فاجعه‌آمیز و یا سهل‌انگارانه‌ای درخصوص هیجان‌های خود داشته باشد. بنابراین از آنجا که تفسیر غلط درباره هیجان‌ها می‌تواند استرس و اضطراب زیادی در فرد ایجاد کند، زوجین با طرحواره‌های هیجانی غیرانطباقی ممکن است به دلیل وجود این احساسات ناخوشایند و همچنین عدم توانایی برخورد با آن‌ها، دچار پرخاشگری در ارتباطات زناشویی خود شوند، که این امر می‌تواند منجر به بروز آشفته‌گی زناشویی گردد.

درارتباط با تبیین یافته‌ی دیگر این پژوهش مبنی بر اثر غیرمستقیم منفی طرحواره‌های هیجانی انطباقی بر آشفته‌گی زناشویی با میانجی‌گری پرخاشگری ارتباطی در زوجین جوان می‌توان گفت، هنگامی که زوجین بتوانند به خوبی از وجود هیجان‌های خود آگاهی پیدا کنند، زندگی زناشویی خود و رویدادهای موجود در آن را به‌گونه‌ای خوشایند و خشنودکننده تجربه خواهند کرد و کمتر احتمال دارد بی‌تفاوتی و یا حس تکرار و رخوت را در زندگی مشترک‌شان تجربه کنند. این امر سبب می‌شود که زوجین در فعالیت‌های مشترک‌شان به دلیل اینکه درک مشترکی نسبت به یکدیگر دارند و قادر به فهم احساسات و عواطف خود هستند، عملکرد مناسب و کارآمدی از خود نشان‌دهند. همچنین درک هیجان‌ها سبب می‌شود که فرد در مواجهه با رویدادهای ناگوار زندگی مشترک عواطف و احساسات منفی را کمتر تجربه کند و بتواند به سادگی از کنار آن‌ها

عبور کند. در چنین شرایطی زوجین برای حل مشکلات و چالش‌های موجود توانایی بیشتری خواهند داشت و به دلیل آرامش روانی که تجربه می‌کنند در حل مسئله موفق‌تر عمل خواهند کرد. این امر سبب می‌شود که زوجین کمتر دچار پرخاشگری ارتباطی شوند و به دنبال آن آشفتگی زناشویی کمتری را تجربه کنند.

محدودیت‌ها و پیشنهادهای پژوهش

پژوهش حاضر، همانند دیگر مطالعات، با چالش‌هایی روبرو بود که بر تعمیم‌پذیری نتایج آن تأثیر می‌گذارد. این محدودیت‌ها شامل محدود بودن جامعه آماری به زوجین مناطق یک و دو شهر ارومیه در سه ماهه اول سال ۱۴۰۱ بوده که نیازمند دقت در تعمیم نتایج به جامعه وسیع‌تر است. علاوه بر این، عدم تفکیک جنسیتی در نتایج می‌تواند تعمیم داده‌ها را به زنان و مردان به صورت جداگانه دشوار سازد. تفاوت‌های فرهنگی و اجتماعی نیز می‌توانند بر تعمیم‌پذیری یافته‌ها به دیگر جوامع تأثیر بگذارند. علاوه بر این، پژوهش با محدودیت‌هایی در کنترل عوامل فردی و موقعیتی مانند ویژگی‌های شخصیتی، وضعیت تحصیلی، دسترسی به امکانات بهداشتی و رفاهی، و هیجان‌های لحظه‌ای مواجه بود. این عوامل می‌توانند بر وضعیت روانی زوجین تأثیر بگذارند و باید در پژوهش‌های آتی مورد توجه قرار گیرند. با توجه به این محدودیت‌ها، توصیه می‌شود که پژوهش‌های آینده تفاوت‌های فردی آزمودنی‌ها را، به ویژه تفاوت‌های مربوط به سطح اقتصادی-اجتماعی، محیط تربیتی و اجتماعی، و سایر متغیرهای مؤثر بر وضعیت روانی زوجین، در نظر بگیرند. همچنین، انجام مطالعات در جوامع مختلف فرهنگی برای بررسی تأثیر فرهنگ بر طرحواره‌های هیجانی و آشفتگی زناشویی پیشنهاد می‌شود. این محدودیت‌ها و پیشنهادات باید در نظر گرفته شوند تا دقت و تعمیم‌پذیری نتایج پژوهش‌های آینده افزایش یابد و به درک عمیق‌تری از پدیده آشفتگی زناشویی و عوامل مؤثر بر آن منجر شود. این اقدامات می‌توانند به ارتقای کیفیت تحقیقات در این حوزه کمک کنند و زمینه‌ساز پیشرفت‌های معنادار در درمان و پیشگیری از آشفتگی‌های زناشویی شوند.

تعارض منافع

نویسندگان اعلام می‌دارند هیچ تضاد منافی در رابطه با نویسندگی و یا انتشار این مقاله ندارند.

اخلاق پژوهش

قبل از شروع انجام کار، کد اخلاق IR.IAU.URMIA.REC.1401.148 از کمیته اخلاق دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه گرفته شد.

در ابتدا، پژوهشگر با معرفی خود به افراد مشارکت‌کننده در مطالعه، هدف از اجرای پژوهش را شرح داده و رضایت آگاهانه از تمامی افراد گرفته شد و اطمینان خاطر داده شد که اطلاعات گردآوری شده از آنها به صورت محرمانه تا پایان مطالعه حفظ خواهد شد.

حمایت مالی

این مقاله مستخرج از پایان نامه کارشناسی ارشد نویسنده اول در واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران بوده و بدون حمایت مالی انجام شده است.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله از تمام شرکت کنندگان و کسانی که در این پژوهش ما را یاری کردند تشکر و قدردانی می‌شود.

References

- Afshani, S. A., Abooei, A., & Asihaddad, F. (2024). The relationship between aggression and quality of life of couples seeking divorce. *Payesh (Health Monitor) Journal*, 23(1), 91-100. doi:10.61186/payesh.23.1.91
- Avat Karim, B., Rabiei, Donyavi, V., & Nik Farjam, M. (2015). Comparison between emotion regulation strategies and life styles of couples with or without marital satisfaction in Sardasht. *Nurse and Physician within War*, 2(4), 124-130. Retrieved from <http://npwjm.ajaums.ac.ir/article-1-193-fa.html>
- Babaei, M., Asghari, & Sadeghi, A. (2018). Predicting marital conflicts based on early maladaptive schemas, covert communication aggression, and destructive behavioral activators in employees of the National Bank of Rasht. (Master's). University of Guilan, Guilan .
- Boysan, M. (2012). Validity of the coping inventory for stressful situations-short form (CISS-21) in a non-clinical Turkish sample. *Dusunen Adam The Journal of Psychiatry and Neurological Sciences*, 25(2), 101 .
- Cramer, C. M. (2015). Relational aggression/victimization and depression in married couples: Brigham Young University.
- Deh Abadi, A., & Sedaghati Fard, M. (2018). The relationship between early maladaptive schemas and marital satisfaction and relationship distress in married women. *Analytical-Cognitive Psychology*, 10(38), 9-21 .
- Dunne, A. L., Gilbert, F., Lee, S., & Daffern, M. (2018). The role of aggression-related early maladaptive schemas and schema modes in aggression in a prisoner sample. *Aggressive behavior*, 44(3), 246-256.
- Edwards, E. R., & Wupperman, P. (2019). Research on emotional schemas: A review of findings and challenges. *Clinical Psychologist*, 23(1), 3-14 .
- Flesch, J. L. (2017). We Need to Talk: A Dyadic Perspective on Conflict Management and its Association with Adult Romantic Attachment, Relationship Satisfaction, and Psychological Partner Aggression. *Université d'Ottawa/University of Ottawa* ,
- Gol, A., Aghamohammadian Shoar Baf, H., Sadeghat, & Rasouli, H. (2016). The effectiveness of schema therapy on symptoms, intensity of early maladaptive schemas, self-confirmation, and self-perception of individuals with histrionic personality disorder. *Journal of Mental Health Principles*, 21(6), 387-397 .
- Hassanzadeh, & Mansouri, A. (۲۰۲۱). The effectiveness of the Schema Mode Therapy on reducing anger rumination and aggression in men with binge eating disorder. *Behavioral Sciences Research*, 20(1), 1-8 .

- Il'ia, A. B., & Gladchenko, I. A. (2019). Communicative aggression as a communication strategy in digital society. Paper presented at the 2019 Communication Strategies in Digital Society Workshop (ComSDS).
- Izadmehr, F. (2019). The relationship between emotional schemas and dysfunctional thoughts with marital infidelity in conflicting couples. *Journal of education and training*, 5(2), 46-23 .
- Jafari Harandi, R. (2021). The Role of Abandonment Schema, Self–Other Overlap, and Negative Emotions in Predicting Marital Conflict. *Journal of Couple & Relationship Therapy*, 20(4), 405-421.
- Karadağ, Ş., & Koçak, A. (2017). The role of inter family communication in marital adjustment: Case of Konya. *Journal of Human Sciences*, 14(2), 1093-1104 .
- Karimi, Y. (2015). *Social Psychology*. Tehran: Arsbaran Publishing.
- Khamese Zadeh Ghazvini, M., Aliakbari Dehkordi, M., & Saleh Mirhasani, V. (2019). Early maladaptive schemas and marital conflicts with the mediating role of covert communication aggression in couples in Qazvin. (Master's thesis). Payame Noor University of Tehran, South Tehran Center., Tehran .
- Khazaei, S., Navabi Nejad, S., Farzad, V., & Zahra Kar, K. (2019). Investigation of psychometric properties of the Covert Aggression Scale in Iranian couples. *Journal of Research in Psychological Health*, 10(2), 75-88 .
- Kragel, P. A., Reddan, M. C., LaBar, K. S., & Wager, T. D. (2019). Emotion schemas are embedded in the human visual system. *Science advances*, 5(7), eaaw4358 .
- Lavner, J. A., Karney, B. R., & Bradbury, T. N. (2016). Does couples' communication predict marital satisfaction, or does marital satisfaction predict communication? *Journal of Marriage and Family*, 78(3), 680-694 .
- Leahy, R. L. (2002). A model of emotional schemas. *Cognitive and behavioral practice*, 9(3), 177-190 .
- Leahy, R. L. (2019). Introduction: Emotional schemas and emotional schema therapy. *International Journal of Cognitive Therapy*, 12(1), 1-4 .
- Maiti, T., Singh, S., Innamuri, R., & Hasija, M. A. D. (2020). Marital distress during COVID-19 pandemic and lockdown: A brief narrative. *International Journal of Indian Psychology*, 8(2), 426-433 .
- Najafabadi, Z. P., Alibeigi, N., & Eskandarnia, E. (2021). Comparison of cognitive and emotional schema in women with and without marital satisfaction. *World Journal of Advanced Research and Reviews*, 12(1), 056-065.
- Naseryan, Z. A., Sharifi, T., & Azadi, M. (2020). Investigating the relationship between early maladaptive schemas and marital infidelity and marital burnout. Master's thesis in psychology, Hekmat Razavi Institute. Department of Psychology and Social Sciences – Counseling, 8(3), 51-72 .
- Nichols, N. B., Backer-Fulghum, L. M., Boska, C. R., & Sanford, K. (2015). Two types of disengagement during couples' conflicts: Withdrawal and passive immobility. *Psychological assessment*, 27(1), 203 .

- Obeid, S., & Hallit, S. (2018). Correlation of the Stockholm syndrome and early maladaptive schemas among Lebanese women victims of beating into domestic/marital violence. *Couple and Family Psychology: Research and Practice*, 7(3-4), 171.
- Oguntayo, R., Popoola, A., Opayemi, R., Faworaja, O., & Olaseni, A. (2020). Spousal violence in the era of Covid-19 lockdown: The implication of socioeconomic distress and contextual factors. *Ilorin Journal of Economic Policy*, 7(3), 51-60 .
- Shimkowski, J. (2015). Young Adult Children's Communicative Management of Emotions About Divorce and Divorce Disclosures: Creating and Applying a New Measure .
- Sollitto, M., & Cranmer, G. A. (2019). The relationship between aggressive communication traits and organizational assimilation. *International Journal of Business Communication*, 56(2), 278-296 .
- Timmons, A. C., Arbel, R., & Margolin, G. (2017). Daily patterns of stress and conflict in couples: Associations with marital aggression and family-of-origin aggression. *Journal of Family Psychology*, 31(1), 93 .
- White, B. A., Gordon, H., & Guerra, R. C. (2015). Callous–unemotional traits and empathy in proactive and reactive relational aggression in young women. *Personality and Individual Differences*, 75, 185-189 .
- Wisyaningrum, S., Epifani, I., & Ediaty, A. (2021). Surviving marital relationship during the COVID-19 pandemic: a systematic review on marital conflict. Paper presented at the International Conference on Psychological Studies (ICPSYCHE 2020).
- Wojda, A. K., Baucom, D. H., Weber, D. M., Heyman, R. E., & Slep, A. M. S. (2022). The role of intimate partner violence and relationship satisfaction in couples' interpersonal emotional arousal. *Journal of Family Psychology*, 36(3), 385.